

I

(Резолюции, препоръки и становища)

СТАНОВИЩА

ЕВРОПЕЙСКИ НАДЗОРЕН ОРГАН ЗА ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

Становище на Европейски надзорен орган по защита на данните относно предложение за решение на Съвета за сключването на Споразумение между Европейския съюз и Австралия относно обработката и предаването на резервационни данни на пътниците (РДП) от въздушни превозвачи на Австралийската митническа и гранична служба

(2011/С 322/01)

ЕВРОПЕЙСКИ НАДЗОРЕН ОРГАН ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 16 от него,

като взе предвид Хартата на основните права на Европейския съюз, и по-специално членове 7 и 8 от нея,

като взе предвид Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни⁽¹⁾,

като взе предвид член 41 от Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни⁽²⁾,

ПРИЕ СЛЕДНОТО СТАНОВИЩЕ:

1. ВЪВЕДЕНИЕ

1.1. Консултация с ЕНОЗД

1. На 19 май 2011 г. Комисията прие предложение относно сключването на Споразумение между Европейския съюз и Австралия относно обработката и предаването на резервационни данни на пътниците (РДП) от въздушни превозвачи

⁽¹⁾ ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.

⁽²⁾ ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1.

на Австралийската митническа и гранична служба⁽³⁾. Предложението беше изпратено на ЕНОЗД на 23 май.

2. С ЕНОЗД беше проведена неформална консултация през май 2011 г., в контекста на ускорена процедура, във връзка с предложението за споразумение между Европейския съюз и Австралия относно обработката и предаването на РДП.
3. Имайки предвид, че коментарите му остават валидни по отношение на същността на предложението, прието от Комисията и представено на Съвета и Парламента, ЕНОЗД реши да направи своите забележки по-широко достъпни под формата на публично становище. По този начин забележките могат да се вземат под внимание при по-нататъшните дебати по предложението.
4. ЕНОЗД използва този повод, за да повдигне някои допълнителни въпроси и да насърчи Съвета и Парламента да вземат под внимание тези становища при вземането на решение относно предложението съгласно член 218 от Договора за функционирането на ЕС (ДФЕС).

1.2. Контекст на предложението

5. Споразумението между ЕС и Австралия относно РДП е следваща стъпка от дневния ред на ЕС, която включва глобални насоки относно РДП, създаване на схема на ЕС за РДП и договаряне на споразумения с трети държави⁽⁴⁾.

⁽³⁾ COM(2011) 281 окончателен.

⁽⁴⁾ Вж. по-специално Съобщение на Комисията от 21 септември 2010 г. относно глобалния подход за предаване на резервационни данни на пътниците (PNR данни) на трети държави, COM(2010) 492 окончателен.

6. ЕНОЗД отблизо следи събитията, свързани с РДП, и наскоро прие две становища относно „пакета за РДП“ на Комисията и относно предложението за Директива относно схемата на ЕС за PNR⁽¹⁾. Мненията, изразени от ЕНОЗД относно схемите за РДП, допълват и са до голяма степен в съответствие с тези на Работната група по член 29⁽²⁾, но и с други скоростни документи, включително и със становището на Икономическия и социален комитет⁽³⁾ и становището на Агенцията за основните права⁽⁴⁾.
7. Като е описано по-долу, последователният подход на ЕНОЗД винаги е имал за цел да съпостави целите на схемите за РДП с основните изисквания за необходимост и пропорционалност и да анализира на втори етап подробностите относно разпоредбите, с цел да предложи подобряване, където е уместно.

1.3. Предварително становище

8. ЕНОЗД приветства общия подход, който има за цел хармонизиране на предпазните мерки за защита на личните данни в различните споразумения за РДП с трети държави. Въпреки това е необходимо да бъдат оправани някои забележки.
9. Последователната забележка, включвана неколкократно в становищата на ЕНОЗД и в становищата на Работната група по член 29, се отнася и за австралийското предложение за РДП: необходимостта и пропорционалността на схемите за РДП трябва да бъдат доказани.
10. Тези две основни изисквания са съществени аспекти от законодателството за защита на личните данни, съгласно членове

⁽¹⁾ — Становище на ЕНОЗД от 25 март 2011 г. относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета относно използването на резервационни данни на пътниците за предотвратяване, разкриване, разследване и наказателно преследване на престъпления, свързани с тероризъм, и на тежки престъпления, — Становище на ЕНОЗД от 19 октомври 2010 г. относно глобалния подход за предаване на резервационни данни на пътниците (PNR данни) на трети държави.

И двете становища са достъпни на адрес: <http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/edps/cache/off/Consultation>

⁽²⁾ Становище 10/2011 на работната група по член 29 от 5 април 2011 г. относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета относно използването на резервационни данни на пътниците за предотвратяване, разкриване, разследване и наказателно преследване на престъпления, свързани с тероризъм, и на тежки престъпления: http://ec.europa.eu/justice/policies/privacy/workinggroup/wpdocs/2011_en.htm

⁽³⁾ Становище на Европейския икономически и социален комитет от 5 май 2011 г. относно „Предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета относно използването на резервационни данни на пътниците за предотвратяване, разкриване, разследване и наказателно преследване на престъпления, свързани с тероризъм, и на тежки престъпления“ COM(2011) 32 окончателен

⁽⁴⁾ Становище на Агенцията на Европейския съюз за основните права от 14 юни 2011 г. относно предложението за директива относно използването на резервационни данни на пътниците (РДП) за предотвратяване, разкриване, разследване и наказателно преследване на престъпления, свързани с тероризъм, и на тежки престъпления (COM(2011) 32 окончателен).

7 и 8 от Хартата на основните права на Европейския съюз и член 16 от ДФЕС. ЕС трябва да гарантира, че изискванията на законодателството на ЕС за защита на данните са спазени, също и в случаите, когато данни на европейски граждани се обработват и предават от територията на ЕС на трета държава. В такива случаи необходимостта и пропорционалността трябва да бъдат оценени и установени преди да бъде подписано каквото и да било споразумение. В допълнение към елементи, подкрепящи необходимостта от схемата за РДП, пропорционалността изисква адекватен баланс между следваната цел и обработката на огромно количество данни, водеща до сериозна намеса в неприкосновеността на личния живот на лицата.

11. Що се отнася до схемите за РДП, целта е борбата с тероризма и тежките (транснационални) престъпления води, използвайки събирането на огромно количество данни относно всички пътници, за да се извършва оценка на риска на тези пътници. Досега ЕНОЗД не е срещнал убедителни елементи в обсъзките, представени относно съществуващите, или за предвижданите схеми за РДП, като например схемата на ЕС за РДП, която той анализира подробно в становището си от март 2011 г.⁽⁵⁾
12. Освен това, дори необходимостта да бъде доказана, ЕНОЗД подчертава, че все още трябва да бъде изпълнен тестът за пропорционалност. Той поставя под съмнение баланса между широкомащабната обработка на лични данни и следваната цел, особено с оглед на различните престъпления, включени в обхвата на прилагането на проекта за споразумение. Той отчита, че за борбата с тероризма и тежките престъпления има налични други ефективни инструменти.

13. Конкретните коментари по-долу не засягат това предварително и основно становище. ЕНОЗД приветства разпоредбите, които предвиждат специфични гаранции, като сигурност на данните, прилагане и надзор, както и тези, отнасящи се до последващите предавания. В същото време той изразява загриженост освен по отношение на необходимостта и пропорционалността на схемата, и по отношение на обхвата на определенията и условията за съхраняване на данните.

2. АНАЛИЗ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

2.1. Правно основание

14. ЕНОЗД отбелязва, че споразумението се основава на член 82, параграф 1 буква г), член 87, параграф 2, буква а) и член 218, параграф 6, буква а) от Договора за функционирането на Европейския съюз. Той припомня, че обективните фактори, които трябва да бъдат разгледани относно избора

⁽⁵⁾ Становище на ЕНОЗД от 25 март 2011 г. относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета относно използването на резервационни данни на пътниците за предотвратяване, разкриване, разследване и наказателно преследване на престъпления, свързани с тероризъм, и на тежки престъпления; вж. също и становището на Работната група по член 29, споменато *supra*.

- на правно основание, включват по-специално целта и съдържанието на акта ⁽¹⁾. Ако при проверката на мярка на ЕС се установи, че тя има двойна цел или че е съставена от две части, едната от които може да бъде определена като основна или преобладаваща, докато другата е само съпътстваща, мярката трябва да има едно-единствено правно основание, а именно правно основание, което съответства на основната или преобладаващата цел или съставна част ⁽²⁾. Ако по изключение се установи, че съответната мярка е насочена едновременно към няколко цели или е съставена от множество неразривно свързани съставни части, без едната от тях да е второстепенна или непряка по отношение на другата, такава мярка трябва да бъде базирана на съответните правни основания ⁽³⁾.
15. В контекста на установената съдебна практика, както беше накратко обобщена, и освен член 218, параграф 6, буква а), ЕНОЗД твърди, че споразумението не следва да се основава на член 82, параграф 1, буква г) и член 87, параграф 2, буква а), а на член 16 от ДФЕС.
16. По отношение на целта трябва да се припомни, че споразуменията за РДП, които са договорени от ЕС, са били предизвикани от необходимостта да се съгласува задължението на въздушните превозвачи да предоставят РДП на органите на трети държави с основното право за защита на личните данни ⁽⁴⁾. Освен това, текстът на предложението многократно се позовава на целта на защитата на личните данни ⁽⁵⁾.
17. Що се отнася до съдържанието, преобладаването на разпоредбите за защита на данните в споразумението е очевидно. С изключение на членове 3, 4 и 6, изглежда, че защитата на данни обхваща почти цялата съвкупност от разпоредби на
- споразумението. Това е очевидно в член 1 (цел), член 2 (определения), член 5 (достатъчност), членове 7—19 (предпазни мерки, приложими към обработката на РДП).
18. По отношение на разпоредбите за предпазните мерки (членове 7—19), трябва да се отбележи, че те съдържат разпоредби, характерни за законодателството за защита на личните данни ⁽⁶⁾. Фактът, че даден акт съдържа разпоредби, които обикновено принадлежат към конкретна област на правото, беше счетен от Съда като елемент, обосноваващ едно специфично правно основание ⁽⁷⁾.
19. Накратко, ЕНОЗД счита, че целта на споразумението е по-скоро даване на мандат и разрешаване на предаването на лични данни от частни оператори с оглед на искането на трета държава, отколкото подобряване на полицейското сътрудничество. Докато такова предаване на трета държава по принцип не би било възможно съгласно правилата на ЕС, споразумението за РДП има за цел да позволи предаването на лични данни в съответствие с изискванията на ЕС за защита на данните чрез приемането на конкретни предпазни мерки.
20. Поради тези причини ЕНОЗД счита, че споразумението следва — при всички случаи предимно — да е основано на член 16 от ДФЕС ⁽⁸⁾.

2.2. Цел и определения

21. ЕНОЗД отбелязва факта, че целите, за които РДП могат да бъдат обработвани, са точно определени в член 3 от предложението. Той обаче изразява съжаление, че настоящите определения са по-широки от определенията на предложението за директива на ЕС относно РДП, като самото то е трябвало да бъде стеснено още повече, особено по отношение на леките престъпления.
22. Докато в предложението на ЕС относно РДП чрез определенията се отчитат последиците от дейности, определени като „терористични“, като например конкретни вреди за хора или правителства (смърт, посегателства върху телесната неприкосновеност, унищожаване на транспортна система, инфраструктурно средство и др.), настоящото предложение е по-малко специфично и по-ориентирано към целта, когато се отнася до сплашването на лица или правителства, или до сериозно дестабилизиране на основни политически или икономически структури.
- ⁽¹⁾ Дело С-491/01, *British American tobacco*, по-специално точки 92—93.
- ⁽²⁾ Дело С-42/97 Европейски парламент/Съвет, точки 39 и 40.
- ⁽³⁾ Вж. в тази връзка Дело С-491/01, *British American tobacco*, по-специално точки 92—93, Дело С-42/97 Европейски парламент/Съвет, точка 38.
- ⁽⁴⁾ Това е признато от Съда във фактическата част на решенията относно РДП по Съединени дела С-317/04 и С-318/04, точка 33.
- ⁽⁵⁾ — Обяснителният меморандум признава, че законите на ЕС за защита на данните не позволяват на превозвачите да предават РДП на държави, които не осигуряват адекватно ниво на защита. Следователно, „необходимо е решение, което да предостави правното основание за предаването [...] с цел да се гарантира [...] спазване на правата на физическите лица за защита на лични данни“.
- Целта за гарантиране на зачитането на правото на защита на личните данни също се очертава доста ясно от преамбула, а именно в съображението, позоваващо се на член 6 от ДЕС, член 16 от ДФЕС, член 8 от ЕКПЧ, Конвенция № 108 и др.
- В преамбула също се цитират съответните австралийски разпоредби за защита на данните, предвидени в австралийското законодателство, като се признава, че те предвиждат защита на данните, права на достъп и обезщетение, поправка и отбелязване, както и коригиращи мерки и санкции за злоупотреба с лични данни.
- В член 1 от Споразумението — озаглавен „Цел на споразумението“ — се посочва, че споразумението предвижда предаването на РДП. Той добавя, че в споразумението „се посочват условията, при които такива данни могат да бъдат предавани и използвани, както и начинът, по който данните се защитават“ (курсивът е добавен от автора).
- ⁽⁶⁾ Например разпоредбите относно чувствителни данни, сигурност на данните, отчетност, прозрачност, право на достъп, поправка и заличаване, право на обезщетение, автоматична обработка и др.
- ⁽⁷⁾ Становище 2/2000, Протокол от Картагена, параграф 33.
- ⁽⁸⁾ В този контекст позоваване следва също да бъде направено и на Декларация 21, „относно защитата на лични данни в сферата на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси и полицейското сътрудничество“, приложена към Лисабонския договор. Ясната формулировка на Декларация 21 потвърждава, че дори и в случаите, когато има някакъв елемент на полицейско сътрудничество, инструментът за защита на данни в тази област все още трябва да се основава на член 16 от ДФЕС (където е подходящо с други разпоредби). Този анализ по никакъв начин не засяга разпределението на задачите в рамките на Европейската комисия.

23. ЕНОЗД счита, че е необходима по-голяма точност по отношение на понятията „сплашване, упражняване на натиск или на принуда“, както и на „основните политически, конституционни, икономически или (особено) социални структури на дадена държава или международна организация“. Това би попречило на прилагането на схемата за РДП в случаи, към които тя така или иначе не следва да бъде насочена, като например законосъобразна дейност (например мирни демонстрации) в социален, културен или политически контекст ⁽¹⁾.
24. Възможността за обработка на данни в други изключителни случаи повдига допълнителни въпроси, особено шом обхваща случаи на „заплаха за здравето“. ЕНОЗД счита, че такова разширяване на целта е непропорционално, особено шом могат да бъдат налични алтернативни и по-специфични процедури за справяне с големи заплахи за здравето, където е необходимо въз основа на всеки един отделен случай. Освен това, РДП не е най-подходящият инструмент за идентифициране на пътниците: действително съществуват надеждни данни, по-специално данните от предварителната информация за пътниците (API данните).
25. ЕНОЗД отбелязва също така, че списъкът на РДП, приложен към предложението, надвишава счетеното за пропорционално от органите за защита на данни в становищата на Работната група по член 29 ⁽²⁾. Този списък следва да бъде съкратен. По-специално включването на полето „Общи забележки“, което може да съдържа неуместни — и потенциално чувствителни — данни, не е оправдано и следва да бъде заличено.

2.3. Чувствителни данни

26. ЕНОЗД приветства изключването на обработката на чувствителни данни от обхвата на прилагане, както е посочено в член 8 от предложението. Въпреки това, формулировката на тази разпоредба все още предполага, че чувствителните данни могат да бъдат „обработвани“. Разпоредбата позволява тези данни да се изпращат на първи етап от въздушните превозвачи, а след това да се заличават от държавните органи на втори етап. Изпращането на данните от въздушните превозвачи е действие на обработка. ЕНОЗД счита, че въздушните превозвачи следва да бъдат задължени да филтрират чувствителните данни при източника на обработката.

2.4. Сигурност на данните

27. Предложението включва в член 9 цялостна разпоредба относно сигурността и целостта на данните, което се приветства. ЕНОЗД подкрепя по-специално задължението за докладване за нарушения на сигурността на данните на Службата на комисаря по информацията на Австралия. По отношение на по-нататъшното изпращане на информация до Европейската комисия ще са необходими допълнителни разяснения по процедурата, която да бъде следвана. В допълнение, ЕНОЗД счита, че органите за защита на

данните също са и съответните получатели на този вид информация и следва да бъдат изрично споменати в предложението.

2.5. Контрол и прилагане

28. Системата за контрол, включително мерките за надзор и отчетност и настояването за липса на дискриминация, основана на гражданството или мястото на пребиваване, се приветства. ЕНОЗД също така силно подкрепя основното право на всяко лице на административно обезщетение и ефективна съдебна защита. Той счита ролята на Службата на комисаря по информацията на Австралия за важна гаранция, шо се отнася до възможностите за обезщетение и упражняването на правата на субектите на данни.

2.6. Автоматизирани индивидуални решения

29. Съгласно член 15, тълкуван *a contrario*, автоматизирано решение, което не „влие значително или създава неблагоприятно правно въздействие върху пътник“ може да бъде взето въз основа на автоматична обработка на данни. Предпазните мерки се прилагат само когато решението би повлияло значително на пътника. Като се има предвид широкият обхват на автоматизираната обработка на лични данни, предвиден в схемата за РДП, според ЕНОЗД това ограничение е съмнително. За да се избегне всякакво гъвкаво тълкуване на тази разпоредба, той препоръчва заличаване на думата „значително“ и гарантиране, че въобще не е разрешено автоматизирано решение, което има неблагоприятен ефект върху дадено лице.

2.7. Съхраняване на данни

30. ЕНОЗД счита продължителността на периода за съхранение на данните, както е предвидено в член 16, за едно от най-големите затруднения в предложението. Период на съхранение от пет и половина години, включително три години без никакво прикриване на данните, определено е непропорционален, особено ако този период за съхранение се сравни с предходната австралийска схема за РДП, която не предвиждаше съхраняването на данни, с изключение на конкретни отделни случаи ⁽³⁾. Трябва да бъде предоставена подробна обосновка, за да се обясни защо е предвиден такъв дълъг период на съхранение, който не е бил счетен за необходим при първата австралийска схема за РДП.
31. В съответствие с позицията, за която се застъпва в своето становище относно предложението за директива на ЕС относно РДП, ЕНОЗД счита, че следва да се провежда пълно (т.е. необратимо) анонимизиране на всички данни, ако не веднага след анализа, то максимум след 30 дни.

⁽¹⁾ В тази връзка например основното право на свобода на събранията (член 12 от Хартата на основните права) не следва да бъде засегнато поради прекалено широка формулировка.

⁽²⁾ Становище от 23 юни 2003 г. относно нивото на защита, гарантирано в Съединените американски щати за предаването на данни на пътници, WP78.

⁽³⁾ Вж. в това отношение положителното становище на Работната група по член 29: Становище 1/2004 от 16 януари 2004 г. относно нивото на защита, гарантирано в Австралия за предаването на данни на пътници от авиокомпаниите, WP85. Становището взема предвид факта, че „митническите органи прилагат обща политика за незапазване на тези данни. За онези 0,05 % до 0,1 % пътници, които се препращат към митническите органи за допълнителна оценка, PNR данните от авиокомпанията временно се запазват, но не се съхраняват, в очакване на решението от граничната оценка. След решението техните PNR данни се заличават от компютъра на съответния митнически PAU служител и не се въвеждат в базите данни на Австралия“.

2.8. Последващи предавания

32. Гаранциите, предвидени в членове 18 и 19 се приветстват, особено тъй като предвиждат списък на получатели на данни, предавани в рамките на Австралия, за предаване въз основа на всеки отделен случай, както и оценка на необходимостта от предаването им във всеки отделен случай. ЕНОЗД отбелязва обаче, че тази разпоредба може да бъде заобиколена с изключението, предвидено в член 18.1, буква в), което позволява споделяне на деперсонализирани данни, дори и да не е извършено въз основа на всеки отделен случай. Деперсонализацията обаче не означава заличаване на елементи, позволяващи идентифициране за пълен достъп до данни, когато те са необходими, а само прикриването им, докато пълният достъп до данните продължава да бъде възможен. По тази причина ЕНОЗД препоръчва да не се разрешава изключение от принципа за предаване на данни „въз основа на всеки отделен случай“. Като допълнителна предпазна мярка, ЕНОЗД предлага предаването на данни да се ограничи до органи „чиято задача е борбата с тероризма и транснационалната престъпност“, вместо до тези органи, чиито функции са „пряко свързани с предотвратяването на (тези) престъпления“.
33. Подкрепя се фактът, че предаването на данни на трети държави подлежи на условието, че те предоставят „същите“ предпазни мерки, както са определени в оригиналното споразумение. Като се има предвид фактът, че понататъшното предаване на данни въпреки всичко предполага загуба на контрол върху начина, по който данните могат да бъдат обработвани, и при липсата на международно споразумение, гарантиращо ефективното прилагане на предпазните мерки от тези нови получатели, ЕНОЗД предлага в допълнение това предаване на данни да подлежи на предварително съдебно разрешение.
34. В предложението е предвидено, че когато данни на гражданин на държава-членка на ЕС са предадени на трета държава и когато Австралийската митническа и гранична служба разбере за тази ситуация, съответната държава-членка следва да бъде информирана (член 19.1, буква е). ЕНОЗД счита, че следва да бъдат включени повече подробности, обясняващи целта на такова предаване на данни на държава-членка. В случай че такова предаване на информация има отражение върху субекта на данните, следва да бъдат включени допълнителна обосновка и предпазни мерки.
35. Накрая, по отношение на предаването на данни в рамките на Австралия и на трети държави, както член 18, така и 19, предвиждат обща разпоредба, според която нищо не следва да възпрепятства разкриването на РДП, когато е необходимо за целите на член 3, параграф 4 ⁽¹⁾, с други думи, в случай на изключителни обстоятелства с оглед защита на жизнените интереси на дадено физическо лице, включително в случай на заплаха за здравето. ЕНОЗД вече постави под въпрос риска от широко тълкуване на това

(¹) Както и за целите на член 10, когато данните се предават в рамките на Австралия.

изключение. Освен това, той не може да разбере защо всяко предаване при изключителни обстоятелства не следва да подлежи на предпазните мерки, предвидени в член 18 и член 19, особено по отношение на ограничението на целта или намаляването на количеството данни, както и по отношение на защитата на самоличността на получателите и нивото на защита, гарантирано за личните данни.

2.9. Предаване на данни от въздушните превозвачи

36. Съгласно член 21.3 предаването на РДП на органите може да се състои повече от пет пъти на полет при изключителни обстоятелства, в случай на конкретна заплаха. За да се подобри правната сигурност, условията за такова допълнително предаване на данни следва да бъдат по-подробни и по-специално да включват допълнителното изискване за непосредствена заплаха.

2.10. Преглед на споразумението

37. ЕНОЗД счита, че условията за прегледа следва да бъдат по-подробни по отношение на няколко аспекта. Честотата на прегледите след първоначалния преглед следва да бъде посочена. Освен това, органите за защита на данните следва да бъдат изрично включени в екипа по преглед, а не само условно.
38. ЕНОЗД предполага, че прегледът също е съсредоточен върху оценката на необходимостта и пропорционалността на мерките, чрез събиране на статистически данни за броя на засегнатите физически лица и на тези, които са получили ефективни осъдителни присъди въз основа на РДП, както и за ефективното упражняване на правата на субектите на данни: оценката следва да включва проверката на начина, по който се обработват на практика исканията на субектите на данни, особено в случаите, в които не е разрешен пряк достъп.

3. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

39. ЕНОЗД приветства предпазните мерки, предвидени в предложенията, особено по отношение на конкретното прилагане на споразумението. По-специално, аспектите на сигурността на данните, както и разпоредбите относно контрола и прилагането са разработени по удовлетворителен начин. ЕНОЗД подчертава, че всяко лице има достъп до австралийския орган за защита на данните, както и до австралийските съдебни органи. Тези са сред основните гаранции, предоставени от предложенията.
40. ЕНОЗД обаче също така установи значителна възможност за подобрене, особено по отношение на обхвата на споразумението, определеното за тероризъм и включването на някои изключителни цели, както и по отношение на периода за съхранение на резервационни данни на пътниците. В сравнение с предходната австралийска схема за РДП, а също и с предложението на ЕС относно РДП, този период на съхранение е непропорционален.

41. Правното основание за споразумението следва да бъде преразгледано. В контекста на установената съдебна практика и освен член 218, параграф 6, буква а), ЕНОЗД счита, че споразумението следва — при всички случаи предимно — да е основано на член 16 от ДФЕС, а не на член 82, параграф 1, буква г) и член 87, параграф 2, буква а) от ДФЕС. Това е изцяло в съответствие с Декларация 21 към Договора от Лисабон.
42. Тези забележки следва да се четат в по-широкия контекст на законосъобразността на всяка схема за РДП, разглеждана като систематичното събиране на данни за пътниците за целите на оценка на риска. Само ако схемата отговаря на основните изисквания за необходимост и пропорционалност съгласно членове 7 и 8 от Хартата на основните права и член 16 от ДФЕС, дадено предложение би могло да отговаря на другите изисквания, предвидени в рамката за защита на данни.
43. Поради това ЕНОЗД стига до заключението, че на тези основни изисквания следва да се обърне повече внимание в крайните оценки, които ще предхождат сключването на споразумението.

Съставено в Брюксел на 15 юли 2011 година.

Peter HUSTINX

Европейски надзорен орган по защита на данните
